

Udvidelse, som Københavns Amts Kommune nu er i Færd med at foretage ude paa Blegdamsvejens Arresthus, er ganske sikkert en nødvendig Følge af de indførte langvarige Fængselsstraffe. I Forbindelse hermed skal jeg tillade mig at fremhæve, at Indretningen af en ny Strafanstalt til Udstaaelse af Strafarbejde er paatrængende nødvendig. Vridsløselille er jo til Stadighed overfyldt, og Administrationen er saa for at lette Strafanstalten bleven ledet ind paa et ganske forkasteligt Princip, nemlig et Benaadningssystem, som man dog nu i den senere Tid søger at holde sig borte fra. Her i København og de tilstødende Birker, er det saa, at Folk, der ere idømte Forbedringshusarbejde, maa ikke sjældent sidde i Arresthuset, som i Forvejen for øvrigt er overfyldt, og vente paa at komme til, en Situation, som ogsaa under den forrige Justitsminister førte til, at der blev truffet den Bestemmelse, at den Tid, som saadanne Mennesker hendside i Arresthuset, altsaa paa Grund af Pladsmangel i Strafanstalten, ligefrem trækkes fra i deres Straffetid. Den Maade, paa hvilken Straffen saaledes nu fuldbyrdes, er i højeste Grad til Skade for Retssikkerheden, og her trænges til en meget hurtig Forandring. Her kan det jo ikke nytte, at man vil henvise til Straffelovkommissionen, det vil blot være at gaa udenom dette Spørgsmaal, fordi Kommissionen ganske sikkert ikke vil gaa bort fra de langvarige Fængselsstraffe, hvad enten man kalder det Fængsel paa almindelig Fangekost eller Tvangsarbejde, og begge Straffe blive naturligvis bibeholdt, den ene som Arbejdsstraf saa vidt muligt i Enkeltcelle og den anden som Arbejdsstraf paa Fællestuer, og for at dette kan ske, maa der tilvejebringes nye Fængsler.

I § 13 vil jeg for Tydelighedens Skyld ogsaa henstille, at det i Linie 2, naar der er Tale om, at Straffen i et vist Tilfælde kan omsættes til Fængsel paa sædvanlig Fangekost, udtrykkeligt pointeres, at det er af Retten, at dette kan ske.

Spørgsmaalet om Lovovertrædelser, der begaaes af Børn, er der jo ingen Anledning til at drøfte meget vidt ved denne Lejlighed, men jeg vil dog tillade mig at spørge den højtærede Minister, om det sidste Stykke i § 15 egentlig er i Overensstemmelse med Grundloven, der staar nemlig: „Under en strafferetslig Undersøgelse angaaende Børns Lovovertrædelser bør Varetægtsfængsel overfor dem kun anvendes, naar Omstændighederne ikke tillade at erstatte det ved at sætte Barnet under Tilsyn af paalidelige Personer”. Men i Grundlovens § 80 sidste

Stykke staar der: „Ingen kan underkastes Varetægtsfængsel for en Forseelse, som kun kan medføre Straf af Pengebod eller simpelt Fængsel”. Men da nu Børn under 14 Aar overhovedet ikke skulle straffes, forekommer det mig, at de heller ikke kunne indsættes i Varetægtsfængsel, og jeg synes derfor, at sidste Stykke af § 15 er i Uoverensstemmelse med Grundlovens Bestemmelser.

§ 19 forekommer det mig egentlig at man kunde have ladet udgaa. Det er en Bestemmelse, som vistnok aldrig er bleven benyttet. Den gav Ministeren en udvidet Myndighed til Appel i offentlige Politisager i København, en Myndighed, som den forrige Justitsminister jo utvivlsomt ønskede at være i Besiddelse af, men da det nu har vist sig, at denne Bestemmelse ikke er bleven anvendt, og jeg egentlig heller ikke kan tænke mig, at den nuværende eller fremtidige Justitsministre ville gøre Brug af den, synes jeg, at § 19 kunde udgaa.

Hvad de betingede Straffedomme angaar, som omhandles i tredje Afsnit, kunde jeg ønske blot en lille Redaktionsændring i § 20, tredje Linie, hvor der staar nævnt, hvad der kan henregnes under formildende Omstændigheder, nemlig Alder, foregaaende Vandel, uforbeholden Tilstaaelse o. s. v. Naar der nævnes Alder, sigtes der vel baade til en lavere og en højere Alder, og af den Grund forekommer det mig, at det udtrykkelig skulde staa der, om jeg end indrømmer, at der ikke kan blive Tale om Misforstaaelse. Da der imidlertid ved Udtrykket Vandel forstaaes ulastelig Vandel og netop disse Ord komme efter hinanden, men Alder baade kan betyde højere og lavere Alder, medens Vandel ikke betyder al Slags Vandel, kunde det være en Tydeliggørelse, som ingen Skade var til.

De Ændringer, jeg her har tilladt mig at antyde som formentlig heldige, ere kun Smaating, og hvis den højtærede Minister i øvrigt vil give dem sin Tilslutning, kunne de foretages meget hurtigt. Jeg skal slutte, som jeg begyndte, med at ønske Sagen en velvillig Behandling og en hurtig Gang gennem Rigsdagen.

Dinesen: Efter det Foredrag, hvori den højtærede Minister forklarede sine Grunde til at forelægge dette Lovforslag for Rigsdagen, kan jeg ikke mene andet, end at den højtærede Minister derved har godtgjort sin fulde Ret til at forelægge det. Efter at have hørt forskellige ærede Medlemmer udtale sig om denne Sag, saaledes det ærede Medlem fra Færøerne (Effiersø) og nu sidst det ærede Medlem for Køben-